

LĄNGAŠ

Šiame numeryje: mintys apie meilę, kelionės įspūdžiai, abiturientų mintys artėjant Šimtadieniui, gimnazijos gimtadienis ir kt.

Kas yra meilė?

Tie, kurie jos nemėgsta, vadina ją atsakomybe. Tie, kurie žaidžia su ja, vadina žaidimu. Tie, kurie neturi jos, vadina svajone, o tie, kurie supranta ją, vadina likimu. O kas yra meilė Jums???

KOKIOS SPALVOS TAVO MEILĖ?

Ne kiekvienas „Aš tave myliu“ reiškia tą patį. Žmonės skirtingai suvokia ir apibrėžia meilę. Vienam ji – didžiausia laimė, gyvenimo tikslas ir prasmė, kitam – kančia ir tragedija. Derinti jausmus, kaip ir spalvas, yra menas. Sociologui Džonui Li kilo mintis išreikšti jausmus spalvomis. Jis surinko apie keturis tūkstančius meilės apibūdinimų nuo Platono iki mūsų laikų bei pagal juos išskyrė šešis meilės tipus, kuriuos taip pat galima išreikšti ir pagrindinėmis spalvomis:

Raudona meilė – tai romantiškas potraukis, kurį lydi stiprios emocijos, aistros.. Dažnai tai būna meilė „iš pirmo žvilgsnio“. Mylintieji šia meile mėgsta ją išreikšti ne tik žodžiais. Tokie žmonės mano, kad meilė yra teigiamų emocijų šaltinis ir svarbiausias dalykas gyvenime.

Mėlyna meilė – ši meilė dažniausiai išauga iš draugystės, abipusio atsiskleidimo ir supratimo. Tai nuosekli, švelni meilė, kuriai nebūdingos ugningos aistros. Ji yra stiprus bei patikimas dviejų žmonių ryšys. Tokia meilė gali trukti iki gyvenimo pabaigos.

Oranžinė meilė – ši meilė visiškai užvaldo žmogų. Tai alinanti meilė, kuriai būdingas juodas pavydas, įtarinėjimo priepuoliai, neurozė bei depresija. Tokias atvejais sakoma, kad žmogus susirgo meilės liga. Tokia meilė retai baigiasi laimingai.

Žalioji meilė – tai praktiškas požiūris į meilę. Ieškoma žmogaus, kuris būtų panašus išvaizda, išsilavinimu, interesais bei socialine padėtimi. Įsimylėjusieji svarsto apie bendrą tolimesnį gyvenimą.

Violetinė meilė – ši meilė – tai visiškas atsidavimas mylimam asmeniui, nepaisant savo norų ir interesų. Tokia meilė dažnai lieka be atsako, bet mylinčiam žmogui būna gerai vien dėl to, kad šalia jo gera kitam. Tai besąlygiškas rūpinimasis kitu, atleidimas ir nuolatinis pasiaukojimas.

Geltona meilė – tokia meilė sujungia du žmones, kurie nori kuo smagiau kartu leisti laiką, be didesnių įsipareigojimų. Jie nelinkę užmegzti gilių emocinių ryšių. Šiems žmonėms meilė yra toks pats žaidimas, kaip ir šachmatai. Melas ir nenuoširdumas yra svarbiausios šio žaidimo taisyklės.

Džonas Li pabrėžia, kad asmuo, apibūdindamas meilę, dažniausiai sujungia daugiau negu vieną tipą. Taigi meilė gali žerėti visomis vaivorykštės spalvomis.

TIK 100 TELIKO DIENŲ...

Taip sunku pasakyti, jog džiaugiuosi, esu patenkinta, kad jau baigiasi viena gyvenimo atkarpa. Pagalvojus, kad teks išeiti, mane apima nerimas. Kas čia gero? Grįšiu į namus kaip svečias, reikės nepalyginamai daugiau mokytis, atsakyti už save, ieškoti naujų draugų. Nesu ta, kuri greitai prisitaiko prie aplinkos, todėl išėjusi patirsiu šoką ☹. O dar labiau nemėgstu miestų, mane jie taip vargina... Jei dar tiksliai žinočiau, ką noriu studijuoti, tai būtų kitaip.

Šiandien žinodama, kad liko vos šimtas dienų, aš jaučiuosi dar nesubrendusi keisti savo aplinkos, dar noriu pasilikti mokykloje. Šie mokslo metai man yra patys geriausi, kiek tik yra buvę. Mano klasė tokia faina! Ir kiekviena praleista diena, kiekvienas savaitgalis su jais man yra atgaiva. Gal todėl ir tie metai lekia sparčiai, nes leidžiu nepaprastai malonų laiką. O ir mokytis reikia pradėti. Kažkaip dar neateina suvokimas, jog tuoj turėsiu egzaminus laikyti. Dažnai būna taip: „Ai, šitą per pertrauką pasižiūrėsiu. Pabaigsiu vėliau, dabar tingiu... Neįmanoma čia suprast, nesąmonė kažkokia.“ Ir taip kiekvieną dieną. Tai ką galima kalbėti apie tolimesnį savo kelio ieškojimą? Pati nesusivokiu, kas čia vyksta. Kad ir kaip ten bebūtų, aš dabar noriu patirti kuo daugiau nepamirštamų akimirkų su savo mielais bendraklasiais. Juk po to 100 dienų galime ir nebesusitikti, kas čia žino, į kurį pasaulio kraštą mus nuneš, o štai prisiminimai visada bus įrodymas to, kad nebuvo nerūpestingėsio laiko mano gyvenime. Yra sakoma, kad pačią tikriausią meilę galima patirti tik būnant mokyklos suole, mat jausmai patys tyriausi ir kriterijai partneriui nėra toki dideli ☺. Tai aš tikiu, kad su draugyste yra taip pat – čia ji pati nuoširdžiausia☺

Ieva Griškaitytė

Kaip greita bėga laikas.. Rodos, neseniai vėjavaikiškai bėgiojau pirmo aukšto koridoriais, nekankino jokie rūpesčiai, problemos, nes šalia turėjau „vėjo atneštus ir pamestus draugus“, o dabar? Dabar aš jau abiturientė, žvelgiu į ateitį nerimo pilnomis akimis ir didele, didele nežinomybe, kas bus toliau. Nors su nekantrumu laukiu šimtadienio, tačiau žinau, kad ši šventė praneša apie artėjančius egzaminus ir nuosprendį, ką Tau gyvenimas davė ir duos. Tikiuosi, kad šventinė nuotaika padės bent kiek užmiršti ateinančius sunkumus. Dabar gyvenu tik mintimis, kaip išlikti visada tokiai pozityviai ir optimistiškai, kokia esu, ir žiūrėti į gyvenimą tik šviesiomis spalvomis, nes viskas dar priešaky - juk gyvenimas toks nenusipėjamas... ☺

Agnė Žolynaitė

Tik šimtas teliko dienų, kai rytinis žadintuvas turi vieną prasmę – į mokyklą, kai iš klasės draugų rytais dvidešimt kartų išgirstu labas rytas, kai su šypsena gerai pažįstamu mokyklos taku kas dieną žengiu... Bet argi teatro aktorius, sužinojęs, jog iki spektaklio pabaigos liko šimtas minučių, nuleidžia rankas ir nusimena, kad spektaklis tuoj baigsis? Ne, nes galbūt tas likęs šimtas minučių bus pačios svarbiausios, prasmingiausios ir įsimintiniausios. Tad ir aš visai nesidairau ir neskaičiuoju tų dienų, o tik mėgaujuosi laiko tėkme, kuri man kasdien atplukdo po dovaną. Ši diena pati nuostabiausia, nes taip gera būti čia, savo gimtajame miestelyje, savo vaikystės mokykloje, būti kartu su Jumis!

Greta Griškaitytė

Agnė Žolynaitė

■ ■ ■ ŠIMTADIENIO BELAUKIANT...

Jau visai netrukus ateis abiturientų taip laukiama šventė - Šimtadienis. Įdomu, kokios baigiamosios klasės gimnazistų nuotaikos, ko jie tikisi šios šventės metu ir, žinoma, po jos...

- **Kokia pirma mintis ateina išgirdus žodį Šimtadienis?**
- *Norisi žinoti, ką paruošė vienuoliktokai apie mus, abiturientus, - Augustinas M.*
- *Tuoj egzaminai, - Dalius Ž.*
- *Pirma mintis išgirdus žodį Šimtadienis – šventė man, geras vakaro praleidimas, - Sandra K.*
- *Būtų gerai kuo linksmiau jį atšvęsti, pabūti su klasės draugais ir, aišku, tikiuosi linksmo vakaro, - Eglė S.*
- *Pirma mintis tokia, kad nebedaug liko iki egzaminų ir tai nelabai džiugina :D*
- **Man, kaip merginai, smalsu, ką rengsitės eidami į Šimtadienį, gal atskleistumėte paslaptį,?**
- *Man jau galvą skauda, nes net neįsivaizduoju, ką rengtis, bet žinau, kad tai bus tikrai suknelė ir galbūt net išskirtinė, - Sandra K.*
- *Klausimas dėl aprangos kankina dar ir mane :D . Nežinau, ką noriu rengtis, bet manau, kad kažką šventiško bei gražaus, o tai puikiai tinka suknelė ☺, - Eglė S.*
- **Ar labai baiminatės, kad mokykloje laikas bėga ne valandomis, o dienomis?**
- *Kai buvau žemesnėse klasėse, tada, galima sakyti, laikas man bėgo minutėmis, o dabar tikrai baiminuosi, kad paskutiniai metai bėga ištis greitai ☺, - Deividas P.*
- *Tas laikas prabėgo greitai, atrodo, čia buvo pirma klasė, o čia jau dvylikta, bet baimintis, tai nelabai baiminuosi, - Augustinas M.*
- *Kartais. Laukiu to dabar, kaip bus toliau, nežinau, - Dalius Ž.*
- *Labai sunku patikėti, kad liks tik 100 dienų iki pabaigimo. Labiausiai baisu dėl egzaminų, tai neduoda man ramybės - Eglė S.*
- *Aš tik ir laikiu, kad kuo greičiau prabėgtų tos dienos, todėl visiškai nesijaudinu, - Sandra K.*
- **Kokios nuotaikos apima, kad tuoj reikės atsisveikinti su klasės draugais, mokytojais, kitais draugais, sutiktais šioje mokykloje?**
- *Liūdna bus atsisveikinti su visais. Vis dėlto čia praleista dvylika metų, prie visų prisirišau. Sunku bus išsiskirti, bet tikiuosi, kad visi palaikysime ryšius ir bendrausime, - Eglė S.*
- *Nuotaikos gana liūdnos, nes vis tiek tie dvylika metų, praleisti mokykloje, man daug ką reiškia. Pirmi draugai, meilės ir panašiai. Žinoma, nėra labai lengva, - Sandra K.*
- *Na, kad reikės atsisveikinti kažkuriam laikui su draugais, tai tikrai liūdna. Aišku, keista bus ir be tų pačių mokytojų, su kuriais praleista tiek daug laiko, - Deividas P.*
- *Apima liūdnos nuotaikos, nes liks tik prisiminimai apie pokštus, kuriuos krėtėme su draugais mokykloje, - Augustinas M.*

- - **Ką sau pasižadėsite po Šimtadienio? Gal turite 100 pasižadėjimų sau?**
- - *Pasižadu dėl savęs pasimokyti truputį daugiau, - Dalius Ž.*
- - *Oi ne, tikrai 100-to pasižadėjimų sau neturiu. Sau pasižadėsiu išlaikyti lietuvių kalbos egzaminą, - Augustinas M.*
- - *Po Šimtadienio pasižadėsiu išlaikyti egzaminus, pažinti klasės draugus artimiau, nes dabar mes grupelėmis susiskirstę, tad per dvylika metų ne visus teko gerai pažinti. Tikiuosi, kad tas 100 dienų mus suartins labiau, o 100 pasižadėjimų sau neturiu! :D, - Eglė S.*
- - *Po Šimtadienio sau pasižadu kuo linksmiau praleisti likusius mėnesius, - Sandra K.*
- - *Negalvoju apie kažkokius konkrečius pasižadėjimus, bet, manau, nieko ir nepakeisiu. Liksiu toks pat, tik gal daugiau pasimokysiu, nes kaip žinia, jau reikės :D, - Deividas P.*
- - **Ką palinkėtumėte būsimiems abiturientams? ☺**
- - *Geros nuotaikos! - Dalius Ž.*
- - *Hmm... Kuo daugiau pasisemti žinių per paskutinius metus (nors jų gyvenime gal ir neprireiks) ir kad tie metai jums būtų ypatingi, - Sandra K.*
- - *Palinkėčiau gerai atsidžiaugti paskutine laisva, be rūpesčių vasara, atsipalaiduoti prasidėjus kitiems mokslo metams, nes bus NE KĄŽKAS :D., - Deividas P.*
- - *Palinkėčiau laiktį sėkmę šalia savęs, - Augustinas M.*
- - *Būsimiems abiturientams palinkėčiau stiprybės, daug nervų, gerų mokslų, pasitikėjimo savimi bei linksmų paskutinių mokslo metų!*

Ačiū už tokius gražius palinkėjimus ir nuoširdžius atsakymus. Linkime ir Jums stiprybės, pasitikėjimo savimi ir visko ko tik gali dar prireikti!!!

Rūta Vaškevičiūtė, III klasė

Gražiškių gimnazijos gimtadienis

Sausio 27 dieną Gražiškių gimnazijai sukako treji metai. O kur Gimtadienis – ten ir šventė. Pasipuošę gimtadienio kepuraitėmis gimnazijos fojė susirinko mokiniai, mokytojai, svečiai. Šventė prasidėjo Gražiškių gimnazijos televizijos (GGTV) parengtu filmu apie mokyklos gyvenimą. Tiek mokytojams, tiek mokiniams buvo be galo smagu pamatyti save ekrane ir prisiminti ankstesnių renginių akimiras.

Toliau gimtadienis tęsėsi nuostabiai papuoštoje sporto salėje, kur sveikinimo žodžius išsakė mokyklos prezidentas, seniūnijos atstovės bei gimnazijos direktorė. Gimnazijos bendruomenė išgirdo mintis iš mokinių laiško tema „Gražiškių gimnazija- ateities mokykla“. Šventinę nuotaiką padėjo sukurti Gražiškių gimnazijos šokių kolektyvas, padovanojęs naują šokį, o gimtadienį vainikavo gimnazijos himnas ir didžiulis tortas su trimis simboliniais fejerverkais. Gimtadienio torto ir karštos arbatos užteko visiems šventės dalyviams.

Dėkojame padėjusiems sukurti nuostabią šventę, o patį nuoširdžiausią AČIŪ už nuostabią šventę sakome mokytojai Redai Kulikauskienei.

Reda Brazaitytė, II klasė

O VIS DĖLTO SVAJONĖS PILDOSI!

Prieš du mėnesius mes džiūgavome laimėję Euroscolos konkursą, kurio pagrindinis prizas - septynių dienų kelionė po Europos šalių sostines ir, žinoma, diena Europos Parlamente, Strasbūre. Nors pasiruošimas šiam konkursui reikalavo be galo daug fizinių ir protinių jėgų, laiko ir pasiaukojimo, tačiau rezultatas atpirkio visus sunkumus, todėl ir norime pasidalinti neužmirštamais kelionės įspūdžiais. Pagrindinis mūsų kelionės tikslas buvo dalyvavimas Europos Parlamento organizuotame Euroscolos dienos renginyje, tačiau nusprendėme tuo neapsiriboti ir susiplanavome savaitės trukmės kelionę.

Iš **Gražiškių** išvykome sausio 28 d. 11 val., o trečią valandą nakties pasiekėme Čekijos sostinę **Prahą**. Iki ryto dar miegojome autobuse. Ryte mūsų laukė devynios pažintinės ekskursijos valandos po Prahos įžomybes. Po pietų pajudėjome link nakvynės vietos **Strasbūre**. Kitą dieną mūsų grupė skilo pusiau, kadangi 24 mokiniai ir 2 mokytojos išvyko į Europos Parlamentą, o likusieji galėjo grožėtis autentiškumą išsaugojusiu Strasbūru.

Diena Europos Parlamente

Šioje Euroscolos dienoje dalyvavo 499 mokiniai iš įvairių Europos Sąjungos šalių narių. (Aš asmeniškai buvau nustebinta, kai renginio organizatorės mus atpažino, kad dalyvavome ir EuroNest Scolos renginyje.) Kiekvienos šalies delegacijos atstovas pristatė savo šalį ir mokyklą, vėliau vyko trumpa diskusija įvairiais klausimais su Europos Parlamento darbuotojais. Po pietų buvome suskirstyti į 6 komitetus, kuriuose svarstėme šių dienų aktualijas bei teikėme pasiūlymus, kuriuos vėliau pagrindinėje Hemicycle posėdžių salėje dar kartą aptarėme ir priėmėme galutinius sprendimus. Žinoma, po to laukė fotosesija, iškilmingas šalių narių vėliavų paradas ir uždarymo ceremonija.

Visos Euroscolos dienos metu vyko **Eurogame žaidimas**. Tai komandinis žaidimas apie Europos Sąjungos šalis. Komanda yra sudaroma iš keturių skirtingų šalių delegacijų atstovų. Kiekvienai komandai pateikiamas lapas su klausimais, kurie parašyti nacionalinėmis Europos Sąjungos šalių narių kalbomis. Komandai reikia išsiversti klausimus ir pasirinkti teisingą variantą iš duotų atsakymų. Dienos pabaigoje vyksta šio žaidimo finalas. Komandos, surinkusios daugiausiai taškų, kviečiamos į finalą ir turi atsakyti į dar keletą klausimų. Ir ką gi pasakysite? **Mūsų delegacijos narė Silvija Skrinskaitė ne tik tapo finaliste, bet dar ir laimėjo šį žaidimą su savo komanda ☺. (Sveikinimai Silvijai !)**

Kupini išpūdžių pajudėjome Paryžiaus link. Greitai prabėgo naktis viešbutyje, nutolusiame nuo Paryžiaus apie 100 km. **Paryžiuje** praleidome dvi dienas. Kilome į Eifelio bokšto viršūnę, Triumfo arką, aplankėme Jėzaus Širdies baziliką, Paryžiaus Dievo Motinos katedrą, modernų Paryžiaus verslo centrą „La Defense“, Versalio rūmus, „Fragonard“ kvėpalų muziejų, vakare plaukėme Senos upe ir grožėjomės vakarinio, švytinčio Paryžiaus vaizdais.

Kitas kelionės tikslas - **Briuselis**. Aplankėme atomiumą, žinomiausias skulptūras miesto centre, tarp jų ir... besišlapinantį berniuką ir mergaitę.

Kadangi iki nakvynės vietos mums reikėjo nuvykti apie 600 km, po pietų iškart pasukome Vokietijos link.

Kitą dieną jau svečiavomės **Berlyne**. Čia nusifotografavome prie Reichstago ir Brandenburgo vartų, aplankėme Europos centro aikštę, pravažiavome pro istorinės Berlyno sienos likučius ir kitus įdomesnius objektus. Neturėjome laiko šiame mieste ilgiau užsibūti, nes laikas ribotas - laukė ilga kelionė namo.

Iš viso nuvažiavome apie 4000 km. Po kelionės dar gyvename tarsi sapne - rodos, tik vakar išvažiavome, o jau šiandien esame namie. Savaitė pralėkė šviesos greičiu, bet šios kelionės neužmiršime visą gyvenimą, nes aplankyti tiek šalių (**Lenkiją, Čekiją, Prancūziją, Belgiją, dalį Olandijos ir Vokietiją**) ko gero, buvo ne vieno iš mūsų svajonė. Ir jei fiziškai pavargome, tai dvasiškai tikrai atsigavome.

Šios dovanos nebūtume turėję, jei ne mūsų komanda: III klasės gimnazistai - Lukas, Karolis, Gintė ir aš, Rasa, bei II klasės gimnazistė Reda, ir, žinoma, mokytoja Edita, ruošusi mus konkursui. Dar kartą dėkojame mokytojai. Taip pat nuoširdų ačiū už nuostabią kelionę ir gerą nuotaiką jos metu tariame šauniausiam ir profesionaliausiam vairuotojui bei kelionių organizatoriui Stanislovui Petrukaičiui ir jo neprilygstamai komandai - vairuotojui Kostui bei gidei Aušrai. ☺

Rasa Valaitytė, III kl.

Man labiausiai kelionėje patiko Paryžius. Labai džiaugiuosi, kad mano svajone išsipildė - iš arti pamačiau Eifelio bokštą. Kai į jį kilau, jaučiau šokią tokią baimę, nes aš bijau aukščio... Pačioje viršūnėje pūtė labai stiprus vėjas. Kai leidomės žemyn, dar labiau bijojau. Nepaprastai patiko plaukti upe - pamatai visai kitą Paryžiaus vaizdą. Gražiai atrodė vakare apšviesti namai.

Europos Parlamente supratau ne viską, bet susipažinau su draugiškais žmonėmis. Buvo ir smagių akimirkų. ☺ Labiausiai įsiminė pietūs, kai ant stalo pamačiau padėtą salotų dubenį. Pagalvojau - tai tik tokie pietūs! ☺ Pasirodo, klydau: buvo ir antras patiekalas, ir desertas.

Iš tiesų, ši kelionė man daug ką reiškia, nes pirmą kartą išvykau iš Lietuvos. Buvo labai smagu ir dėl to nuoširdų ačiū tariau mokytojai Editai Miglinienei ir jos komandai.

Aušrinė Ulevičiūtė, II kl.

AŠTUNTOS KLASĖS MOKINIUS SUŽAVĖJO PARYŽIUS

– Aš vis dar gyvenu kelionės įspūdžiais 😊. Visos mano viltys, lūkesčiai išsipildė, kelionė tikrai buvo super! Ir visiškai nesvarbu, jog visi mes ten miegojom po tris valandas per parą, daug vaikščiujome ir važiovome, buvome praktiškai be miego, nes jei bandydavai numigti autobuse, retai pavykdavo - draugai miegoti neleido. Išimtis- paskutinė diena 😊.

Patiko Prancūzijos viešbučiuose teikiami saldūs pusryčiai 😊. Įsiminė visos tų prabangių parduotuvių, kaip "Gucci", "Chanel", "Louis Vuitton", kainos 😊! Kaip prancūzai pasakytų, mums tokių parduotuvių vitrinas teko tik „palaižyti“. Labai daug įspūdžių man paliko Eifelio bokštas (sena svajonė), jis tikrai nemažas. 😊 Kadangi Paryžius-madų sostinė, teko pamatyti įvairiausių aprangų stilių. Apskritai, Paryžius man padarė didžiausią įspūdį

Kas man dar patiko? Mūsų gidė, vairuotojai ir puiki visų važiuosiujų kompanija. 😊 Labai linksma buvo viešbučiuose

naktimis... 😊. Be to, džiugino geras oras (+12) ir draugiški žmonės.

Turbūt vienintelis dalykas, kuris man šioje kelionėje nepatiko, buvo tai, kad reikėjo anksti keltis 😊. O šiaip viskas buvo puiku! Nuoširdžiai tikiuosi, kad dar kada nors turėsiu galimybę išvykti į panašią kelionę. Parsivežiau begalę prisiminimų, skanių saldinių, nuotraukų ir gerą nuotaiką. 😊

– Man labai patiko Eifelio bokštas. Jis kas valandą pradeda blizgėti ir atrodo, tarsi tave kažkas fotografuotų. Apšviestas bokštas atrodo kaip auksinis. O kai įlipau į patį bokšto viršų, galvojau, kad mane nupūs vėjas. Toks stiprus jis buvo.

– Ir mane labiausiai sužavėjo Paryžius, nepaprastai gražus miestas. O juk tai ir meilės miestas... Labai patiko didingas, naktį žibantis Eifelio bokštas, Versalio rūmai. Įsiminė ir Prahos katedra. O kiek daug visko patirta laisvalaikio akimirkomis...

– Žinoma, labiausiai patiko Paryžius. Nepamiršiu įspūdingo Eifelio bokšto vaizdo vakare. Svarbiausia, kad įveikiau ir savo baimę – pakilau į bokšto viršų. Įsiminė ir Versalio rūmai – juose ištis didelė prabanga. Žavėjausi ir gide, net susimąstydavau, iš kur ji tiek daug žino. Apskritai, kelionė man labai patiko, visi mano lūkesčiai išsipildė.

– Kai pamačiau Paryžių, pradėjau tikėti, kad norai pildosi. Mano sena svajonė buvo pakilti į Eifelio bokštą. Ir štai aš jame! O kiek įspūdžių patyriau Europos parlamente! Iš pradžių labai bijojau, maniau, kad nualpsiu nuo jaudulio. Kai Eurogame žaidimo finale išgirdau savo vardą, taip išsigandau kad maniau, jog širdis iššoks. Tačiau užlipus ant scenos baimė dingo ir pasijutau rami. Net ir dabar negaliu patikėti, jog mūsų komandai(buvau vienintelė lietuvė tarp kitų komandos narių taip pasisekė. Parsivežtas bronzos medalis ilgai primins šias nuostabias akimirkas ir jaudulio minutes!

– Kelionėje labai patiko, parsivežiau daug įspūdžių. Pamačiau daug vietų, kurių net nesvajojau pamatyti, ir, žinoma išsvajotų vietų, tokių kaip Eifelio bokštas, Triumfo arka. Aplankėme Liuksemburgo sodus - jie buvo labai žali ir ten tiesiog jautėsi pavasaris. Visos kelionės metu mus lydėjo šiltas oras ir sėkmė - niekas niekam nedingo. Paryžiuje turėjome truputį laisvo laiko, todėl prisipirkome suvenyrų sau ir savo šeimoms. Daug linksmų nutikimų buvo viešbučiuose. Naktimis nemiegodavome, o eidavome vieni pas kitus ☺.

– Kelionė prabėgo nepastebimai greitai. Tačiau įspūdžiai liks visam gyvenimui.

Eifelio bokštas mane pribloškė dydžiu ir meniška konstrukcija. Nuostabiausia katedra iš visų, kurias aplankėme, buvo Dievo Motinos katedra Paryžiuje. Visos gatvės, kuriomis ėjome, kad ir kokiame mieste būdavome, pribloškė savo istorijomis.

UŽ IDOMIUS PASAKOJIMUS DĖKOJAME GIDEI. UŽ VIETAS, KURIŲ GALBŪT NETURĖJOME PAMATYTI, DĖKOJAME PUIKIEMS VAIRUOTOJAMS. UŽ ISTVERMĘ PRIŽIŪRINT VISUS VAIKUS SAKOME AČIŲ KARTU KELIAVUSIOMS MOKYTOJOMS. BET UŽ VISKĄ LABIAUSIAI DĖKOJAME MOKINIAMS IR MOKYTOJAI, KURIE IŠKOVOJO ŠIĄ KELIONĘ. **JUMS PATS NUOŠIRDŽIAUSIAS AČIŲ!!!** BŪNANT KETURIOLIKOS METŲ, IŠVYKTI Į TOKIĄ KELIONĘ YRA DIDŽIULIS NUOTYKIS.

Aštuntos klasės mokiniai: Miglė M., Živilė, Silvija, Arnas, Jaunius, Simona, Miglė U.

Visi širdies gilumoje norime mylėti ir būti mylimi. Dažniausiai vos prasidėjusių draugystę vadiname meile, kur vyrauja kartais banalūs jausmeliai. Tikrajai meilei reikia ilgesnio laiko. Kokie gi jausmai sieja mūsų mokyklos poreles?

Ne taip jau seniai pastebėjome kartu laiką prie palangių leidžiančius **Deividą ir Livetą!** ☺Idomi porėlė! Hmmm... Ar tai meilė, ar tik tie banalūs jausmai? Kokie išbandymai laukia šios porėlės, parodys laikas...

Renatas ir Evelina! ☺Jie papuolė taip pat į mūsų akiratį. Klausimas, ar tai dar viena „naujai iškepta“ mokyklos pora, ar meilės istorija, kuri itin slepiama!!! Kuo pasibaigs šių dviejų jaunų žmonių bendravimas?

Džiugu matyti ir tas poras, kurios jau niekam ne naujiena:

Sakoma, kad meilė ateina per skrandį. Gal dėl to **Laimutį su Indre**☺ dažniausiai matome valgykloje. Per pertraukas juos kartu retai galima pastebėti. Iš išorės labai jau drovi ta jų meilė, bet mes juk nežinome jų jausmų gilumo...

Labai gaila, bet kažkodėl vis rečiau kartu prie palangių išvystame **Redą ir Mantą** :(. A-ja-jai, kur jūs pradingot, mieliai? Gal šv. Valentinas jums sugrąžins ankstesnius jausmus? ☺

Snieguolė ir Mindaugas! ☺ Jie jau galėtų švęsti savo meilės gimtadienius. Iš tiesų graži pora, ir abipusio dėmesio jiems tikrai netrūksta. Saugokite savo meilę!

Ką gi pasakyti apie **Augustiną ir Rūtą**? Jų meilė dabar atrodo tvirta. Bet tik nuo jūsų pačių, mieliai, priklauso, ar ją išsaugosite, ar sunaikinsite!

Taigi patys šilčiausi žodžiai šiandien skiriami Jums, mieliosios porelės:

Tegul Jūsų meilė būna saldi lyg medus, karšta kaip ugnis!

Jis ir ji

Ji mylėjo sniegą, Jis jo nekentė. Ji vis dar tikėjo pasakomis. Jis buvo pesimistas. Ji dievino dangų. Jis sakė, kad tai banalu. Ji nuolat šypsojosi. Jis tai laikė naivumu. Jai patikdavo sėdėti naktį ant stogo ir žvelgti į žvaigždes. Jis mieliau žiūrėjo į kompiuterio ekraną. Jis jai buvo viskas. Ji jam – paprasta lėlė. Ji manė, jog jis yra tas, kurio jai reikia. Jis ją laikė maža mergaite. Ji liūdėjo. Jis ironiškai šypsojosi. Ji verkė, ji pavargo, ji panoro pasikeisti. Jis manė, kad ji tam per silpna. Ji kentėjo. Jis į tai nekreipė dėmesio. Ji vis tolo nuo jo. Jis to nematė. Ji beveik užmiršo jo vardą. Jis vis dažniau galvodavo apie ją. Ji pasikeitė. Ji pamiršo šaltą baltą sniegą. Ji nebesėdė naktimis ant stogo ir nesvajojė, nes jis sakydavo, jog tai vaikiška. Ji nebežiūrė į tą nuostabų žydrą dangų, nes jis dabar bespalvis. Ji nustojo juoktis. Ji tapo tokia, kokios norėjo jis. Bet jis pasigedo tos mažos mergaitės su spindinčia šypsena ir žydinčiomis akimis. Ji žiūrėjo į jį bejausmiu žvilgsniu. Jis suprato, kad ji jam vienintelė ir pati svarbiausia. Jis norėtų ją susigrąžinti. Bet ji nebetiki meile...

